

۲۰۱۹/۱۲/۲۸

ملالی موسی نظام

تذکری بر اعمال یک چهره غیر ملی مسخ گشته

به مناسبت چهلمین سال تجاوز شوروی بر افغانستان

دختر افغان، آواره در یکی از کمپ های پاکستان

در مضمون اینجانب که به مناسبت چهلمین سال اشغال ددمنشانه خاک مقدس افغانستان عزیز، نگاشته شده است، مختصری از زنی به نام «**ثریا پرلیکا**» وابسته به گروه پرچم حزب دیموکراتیک خلق و همکار نزدیک «**اناهیتای راتبزاد**» هم صورت گرفته است که چون متن مضمون به درازا میکشید، به همان حد اکتفا گردید. درین دریچه که یقین خوانندگان دارد، سطری را در معرفی اعمال و مقامات چنین انسان منحرفی، درست در عصر اشغال وطن مقدس که آتش از هوا و زمین بر مردم مظلوم و بی دفاع آن میریخت، بیان میداریم، تا باشد که نسل های جدید کشور ما فریب چهره های مسخ شده خائنین ملی افغانستان عزیز را نخورده باشند. اینک سطوری از میدیای آزاد که چنین یک عضو وابسته به رژیم مخوف خلقیان و پرچمیان را «**فعال حقوق زنان افغان**» معرفی می نماید. الله!!

((خانم پرلیکا سالها به عنوان فعال حقوق زنان در افغانستان فعالیت کرد. در سال ۱۳۵۷ زمانی که رئیس سازمان دموکراتیک زنان بود، برای ۱۸ ماه در زندان پلچرخ زندانی بود و براساس گزارش ها مورد شکنجه قرار گرفت. بعد از اینکه آزاد شد دوباره به عنوان رئیس سازمان دموکراتیک زنان گماشته شد. خانم پرلیکا در سال ۱۳۶۲ به عنوان رئیس سازمان هلال احمر افغانستان منصوب شد و تا زمان سقوط حکومت چپ‌گرای افغانستان در سال ۱۳۷۱ در این سمت باقی ماند.

در سال ۲۰۰۳ میلادی خانم پرلیکا اتحادیه سراسری زنان افغان را تاسیس کرد. او همچنین عضو لویه جرگه تدوین قانون اساسی افغانستان بود. در زمان تدوین قانون اساسی جدید افغانستان تلاش کرد که حقوق مساوی برای مردان و زنان در این قانون در نظر گرفته شود).

لطفاً به تاریخ های وابسته به عصر اشغال توجه فرمایید و دقت نمایید که بدون تردید این چپگرای سابقه دار در رژیم مخوف وابسته به شوروی چگونه به سرزمین ویران نموده خویش با جسارت باز میگردد!!، آیا فراموش مینماییم که در آن زمان از دو میلیون کشته ما بیشترین قربانیان زنان و اطفال بودند..... آیا در حالیکه میلیون ها زنی که در عصر اقتدار «ثریا پرلیکا» قهراً آواره سرزمین های دور گشتند و در کمپ های نامناسب و تحت مظالم پاکستان و ایران حیات تاریک و رقتباری داشتند، شایسته است که چنین زنی به تأریخ پیوسته و نام نیکی را بدزدند؟ یا اینکه از بستگی آشکارا به رژیم تجاوزگر شوروی میخواهد استغفار نماید؟ مگر توبه گری مرگ نیست؟!

دردا که در جریانات پیچیده هجده سال اخیر مشاهده مینماییم که عملاً وطن فروشانی افغانستان دوست گردیده و مدافع «؟!» حقوق بشر و زن مظلوم افغان میگردند و صد ها بد سابقه و خیانت پیشه به مقامات دولتی حتی خانه ملت میرسند، طوریکه فهمیده نمیشود که کی کی است؟

بلی، باور داریم که گروهی از پرچمیان سر سپرده وابسته به ببرک کارمل را حفیظ الله امین با رقابت بر قدرتمندی، روانه زندان پلچرخی نمود و تعدادی را هم به امر شوروی برای روز مبادا به مأموریت های خارج کشور فرستاد که این خائنین ملی خود ها را تا الان، همدیگر آن مظلومان و هموطنان صدیق ما میدانند که در همان محبس مخوف، بیگناه و بر ضد رژیم اشغالی، منتظر مجازات ددمنشانه بودند و درین زمینه ۵۰۰۰ بیگناه به قربانیان بی کفن و بی گور پیوستند. ولی حقیقت این است که «ثریا پرلیکا» و هم حزبیان وی هم از گروه ببرک کارمل در آنجا مدتی مهمان بودند و با ارسال ولینعمت شان سوار بر تانک از شوروی، مانند همه پرچمیان آزاد و به مأموریت ها اشتغال ورزیدند!

در خبر مرگ «ثریا پرلیکا» که بیرون افغانستان واقع گردید، ذکر شد که رئیس جمهور افغانستان، اشرف غنی از فوت وی اظهار تأسف نمود؛ باور باید نمود که نامبرده به سوابق چنین انسانی آگاهی نداشته است، ورنه باید به ارواح کثیف خائنین دیگری مثل ببرک ها، نجیب ها، تره کی ها، اناهیتا ها و صد ها افغانستان فروش دیگری هم باید درود و دعا حواله نمود. شکی نیست که در جایگاه مشیت الهی و بارگاه عدالت خداوندی همه آنانی که به خیانت به ملت شریف افغانستان دست دراز داشته اند و سرزمین مقدس خود ها را دو دستی و تکیه بر خیانت و جنایت به اتحاد شوروی سابق فروخته اند، با روسیاهی و ذلت به درگاه حق خواهند رسید.

به مناسبت چهلمین سال تجاوز بیرحمانه اتحاد شوروی سابق بر خاک مقدس افغانستان، به همه فرزندان ناخلفی که با وابستگی به آن رژیم سفاک چنان تراژیدی بشری المناک و خونینی را بر مردم بی دفاع و مظلوم ما وسیله گردیدند، لعنت میفرستیم و روح مجاهدین واقعی مردم افغانستان را شاد و یاد شان را گرامی میداریم. آمین!

پایان